

Са почетком другог полугодишта, на школска врата нам је закуцао, просветитељ и први српски архиепископ, Свети Сава. У његову част, ученице наше школе, Даница Трифуновић и Магдалена Вучинић су написале радове у којима су представиле своје виђење и значај овог светитеља.

Пут Светог Саве – пут сваког од нас

Ово време је лудо, пуно туге и сете,
Свети Саво врати нас у време кад си био дете!
Помози нам да превазиђемо препреке, понор без краја,
покажи нам како се живело у твом времену, времену благостања!

Где је свако дете срећно и нема бриге,
где мобилне телефоне, таблете и рачунаре
замењују разне поучне умотворине и књиге.
Време где деца с поштовањем сваком добродошлију ножеле
и свачијем доласку се веселе.
Време где најлепши године проводе у природи,
уз првку разиграних птица,
играјући се са браћом и сестрама озарених лица.
Време где сваком у неволи притискују помоћ,
где се сви подједнако боре да стекну славу и моћ.
Време где свако свој живот живи,
где нико недужног не покушава да окриви.

Помози да кренемо твојим путем,
Посутим златом, без препрека, пуним славе.
Да опаметимо ове наше луде главе!

Крени својом стопом,
упути нас како и где даље,
јер овај пут којим ми корачамо,
исле нам донети срећне дане!

Даница Трифуновић 7-2

Пут Светог Саве – пут сваког од нас

Вера, историја, култура, обичаји су све они што један народ чини другима од сопствених. Када чујем да неко говори о спрској средњовековној историји и култури, прво помислим на сасвим династију Немањића, а посебно на светитељ која нас и данас објединја, чудотворна и света којем се молимо и којег и даје славни срчки школа. Одмах помислих на Рајко Немањића – Светог Саву.

„Ако један човек одговори на изазов свога времена или уме да постани питање и нађе одговор, а ти одговори се налази у Светом писму и Светом предају цркве, ако он живи у другу са Богом, он најбоље осећа проблеме „савременог човека“,“ казао је владика Јован. Ако сагласамо свет око себе и све што се десава, схватаћемо да је „савремени човек“ у исконим проблемима. Да ли смо ми дајемо струји да поставимо питања и нађемо одговоре, да ли можемо рећи да је живот Светосавља? Рајко Немањић је био дете које се од свог детињства разликовало од осталих деце. Деца су се настави врчаници нгари и правили нестанаке. Он је чујао жигира светлаца, односно у цркви и постоји, а његови родитељи су приметили да он гаји дијаљење према цркви и црквеном животу. Међутим, желели су да он крене другачијим путем и зато му отац даје Јужну обалу са жељом да од њега начини војсковођу. Рајко се одлучио хране и престо и беки са очевог двора на Сајлу гору, где прими монашки чин и постаје монах Сава.

За време свог монашког живота обновио је многе цркве и манастире, зарадио се за проповедње свог народа, учинио га правим предсвештником, био спрски просветитељ и архиепископ. Ко од нас, данас, са сигурношћу може рећи да би испустио „длор“ и одрекао се „хруне“ зарад монашког живота?

Крај је време да откријемо дубље корене и заронимо у дубину и прошлост,

не да бисмо ту остали, већ да бисмо видели како су то наши стари радоји. Пут Светог Саве је наши пут. То је једино прави пут сваког од нас.

Сваки човек треба да носи свој Крст и следи пут Цркве и Светог писма – пут Светосавља. То је наша дужност и обавеза време Светом Сави који нам је оставио једну од најлепших грађевина, средиште спрске духовности и молитве, манастир Хиландар Рајко Немањић – Свети Сава није само име које је обележило спрску историју, он живи и даје кроз духовно богатство које је оставио свима нама да истујемо и не заборавимо.

Беља Ђеремић

Магдалена Вучинић